

Brusel 24. května 2024
(OR. en)

10255/24

LIMITE

JAI 866
COPEN 278
DROIPEN 156
FREMP 261
SOC 393
CODEC 1338

Interinstitucionální spis:
2023/0250(COD)

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců (část II) / Rada
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV – obecný přístup

I. KONTEXT

1. Dne 12. července 2023 předložila Komise Radě a Evropskému parlamentu návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV¹, jehož cílem je řešit konkrétní problémy, které vyžadují cílená zlepšení stávajícího rámce s cílem zlepšit výkon práv obětí.

¹ 11840/23.

2. Tento návrh směrnice je založen na čl. 82 odst. 2 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) (řádný legislativní postup).
3. Evropský hospodářský a sociální výbor vydal stanovisko dne 13. prosince 2023².
4. Pracovní skupina pro justiční spolupráci v trestních věcech návrh projednala na zasedáních konaných ve dnech 22. září 2023, 16. října 2023, 10. ledna 2024, 23. února 2024, 15. března 2024, 15. a 16. dubna 2024 a 17. května 2024 a dohodla se na znění uvedeném v příloze této poznámky.
5. V Evropském parlamentu mají v souvislosti s návrhem hlavní odpovědnost Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) a Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví (FEMM). Zpravodaji byli jmenováni María Soraya Rodríguez Ramosová a Javier Zarzalejos. Zpráva byla předložena dne 25. března 2024; Evropský parlament přijal mandát k jednání na plenárním zasedání dne 11. dubna 2024 a návrh byl postoupen Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (FEMM) s cílem zahájit interinstitucionální jednání.

II. ZÁVĚR

6. Výbor stálých zástupců se proto vyzývá, aby:
 - a) potvrdil dohodu ohledně znění obecného přístupu, jak je uvedeno v příloze³ této poznámky, a
 - b) doporučil Radě, aby na některém z nadcházejících zasedání dosáhla v rámci bodů „A“ obecného přístupu ve znění uvedeném v příloze této poznámky, a umožnila tak předsednictví zahájit jednání.

² Úř. věst. C/2024/1592, 5.3.2024, s. 1

³ Změny oproti původnímu návrhu jsou vyznačeny **tučně** nebo symbolem [...].

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterou se mění směrnice 2012/29/EU, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva,
podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady
2001/220/SVV**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 82 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

⁴ Úř. věst. C/2024/1592, 5.3.2024, s. 1

⁵ Úř. věst. C , , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) S cílem zajistit, aby se obětem trestných činů dostalo vhodných informací, podpory a ochrany a aby se mohly účastnit trestního řízení, přijala Unie směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU⁶.
- (2) Komise posoudila, jak oběti využívají svých práv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU, a výsledky zveřejnila v hodnotící zprávě⁷. Z hodnocení vyplývá, že ačkoli směrnice 2012/29/EU obecně přinesla očekávané zlepšení a pozitivně ovlivnila práva obětí, určité problémy související s právy obětí podle této směrnice nicméně stále přetrvávají. Mezi zjištěné nedostatky patří nedostatečná možnost obětí využívat svých práv na přístup k informacím, na podporu a ochranu v souladu s individuálními potřebami každé z obětí, na účast v trestním řízení a na rozhodnutí o odškodnění ze strany pachatele v průběhu trestního řízení. **Cílem** této revize směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU je reagovat [...] na [...] nedostatky, na které se poukázalo v průběhu jejího hodnocení, jakož i v rámci četných konzultací.

⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57).

⁷ Pracovní dokument útvarů Komise, hodnocení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012 (SWD(2022) 179 final).

- (3) Aby byly obětem poskytnuty spolehlivé a moderní prostředky k výkonu jejich práv, měly by členské státy umožnit obětem, aby s příslušnými vnitrostátními orgány mohly komunikovat elektronicky. Oběti by měly mít možnost **případně** využívat elektronické nástroje k získávání informací o svých právech a o svém případě, k oznamování trestných činů a k další komunikaci s příslušnými orgány a se službami podpory prostřednictvím **informačních a komunikačních [...] technologií**. Oběti by měly mít možnost volby **mezi dostupnými způsoby** komunikace a členské státy **mohou [...] tyto informační a komunikační [...] technologie** poskytovat jako alternativu ke standardním způsobům komunikace, aniž by je však [...] nahrazovaly. **Osobní způsob komunikace, včetně komunikace s příslušnými orgány a se službami podpory, by měl zůstat k dispozici, pokud si to oběti přejí.**

- (4) Aby byly zajištěny komplexní komunikační kanály, které zohledňují složitost potřeb obětí v souvislosti s jejich právem na přístup k informacím, všechny oběti, nezávisle na tom, kde v EU a za jakých okolností k trestnému činu došlo, by měly mít možnost přístupu k linkám pomoci obětem prostřednictvím celoevropského telefonního čísla 116 006 [...]. **Členské státy mohou tyto služby nabízet i prostřednictvím jiných bezpečných a přístupných informačních a komunikačních technologií, včetně online aplikací a internetových stránek.** Na těchto linkách pomoci by oběti měly mít možnost získat informace o svých právech, emoční podporu a v případě potřeby být odkázáni na policii nebo na jiné služby, včetně dalších specializovaných linek pomoci. **Linky pomoci mohou provozovat dobrovolníci, kteří prošli odbornou přípravou a kteří jsou schopni poskytovat emoční podporu, kterou lze chápat jako empatický přístup k obětem, aby se cítily akceptovány, v bezpečí a aby se mohly svobodně se vyjadřovat.** Tyto linky pomoci by měly oběti nasměrovat také na další specializované linky pomoci uvedené v rozhodnutí Komise 2007/116/ES⁸, jako je harmonizované číslo linky pomoci dětem „116 111“, číslo linky pro případy pohřešovaných dětí „116 000“ a číslo linky pro případy genderově podmíněného násilí „116 116“. **Linky pomoci by měly být k dispozici v úředním jazyce nebo jazycích členského státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy členského státu. Členské státy se však vybízejí, aby tyto služby poskytovaly alespoň v jednom dalším jazyce, který se v daném členském státě nejvíce používá a který by měl každý členský stát určit na základě objektivních kritérií. Aby se usnadnilo poskytování této služby v dalším jazyce, měly by členské státy zvážit využití moderních technologií, jako jsou aplikace zaměřené na překladatelské a tlumočnické služby, jakož i tlumočení po telefonu. Linky pomoci by měly fungovat podle obecných pravidel pro služby podpory pro oběti a měly by být v zájmu obětí důvěrné a bezplatné.**

⁸ Rozhodnutí Komise 2007/116/ES ze dne 15. února 2007 o vyhrazení vnitrostátního číselného rozsahu 116 pro harmonizovaná čísla harmonizovaných služeb se sociální hodnotou (Úř. věst. L 49, 17.2.2007, s. 30).

- (5) Obecná linka pomoci obětem by neměla mít vliv na provoz specializovaných a účelových linek pomoci, jako jsou linky pomoci dětem a linky pomoci obětem násilí na ženách a domácího násilí, jak vyžaduje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... [o potírání násilí na ženách a domácího násilí]⁹. Vedle specializovaných linek pomoci by měly fungovat i obecné linky pomoci obětem.

⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... o potírání násilí na ženách a domácího násilí (Úř. věst. ...).

- (6) V zájmu boje proti beztrestnosti, zamezení opakované [...] viktimizaci a zajištění bezpečnější společnosti by se mělo zlepšit oznamování trestných činů v Unii. Je třeba bojovat proti lhostejnosti veřejnosti vůči trestné činnosti, a to poskytováním [...] pomoci obětem a vytvářením bezpečnějších podmínek umožňujících obětem trestné činy oznamovat. [...] **Je důležité, aby členské státy zajistily, aby oběti, které jsou státními příslušníky třetích zemí, bez ohledu na jejich pobytový status, nebyly od oznamování odrazovány a aby s nimi bylo zacházeno nediskriminačním způsobem, pokud jde o jejich pobytový status, v souladu s cíli této směrnice. Za účelem ochrany všech obětí před opakovanou a sekundární viktimizací je důležité uplatňovat přístup zaměřený na oběti. Zejména by mělo být zajištěno, aby výkon řízení o navrácení podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES¹⁰ nebránil obětem ve výkonu jejich práva být vyslechnut podle této směrnice. Ze solidárních, humanitárních nebo jiných důvodů mohou členské státy v souladu se směrnicí 2008/115/ES rozhodnout o udělení autonomního povolení k pobytu nebo jiného povolení zakládajícího oprávnění k pobytu státnímu příslušníku třetí země, který neoprávněně pobývá na jejich území, a mají splnit povinnost podle uvedené směrnice zohledňovat, pokud je to možné, zvláštní potřeby zranitelných osob během lhůty k dobrovolnému opuštění území, pokud byla tato lhůta podle uvedené směrnice poskytnuta.**

¹⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (*Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98*).

Všechny zranitelné oběti, jako jsou dětské oběti nebo oběti, jež se nacházejí v detenčních zařízeních, které jsou vystaveny zastrašování nebo jsou jiným způsobem závislé na pachateli nebo jejichž mobilita je omezena, by měly mít možnost oznámit trestný čin za podmínek, které zohledňují jejich konkrétní situaci, a v souladu s **veškerými relevantními** protokoly [...] **nebo pokyny** vypracovanými speciálně pro tento účel. **Je důležité, aby členské státy povzbuzovaly všechny osoby, které vědí nebo mají v dobré víře podezření, že došlo ke spáchání trestného činu nebo že lze spáchání dalších násilných trestných činů očekávat, aby tyto činy oznámily příslušným orgánům.**

- (6a) **Členské státy by měly usnadnit nasměrování obětí se zvláštní potřebou další psychologické podpory, která byla prokázána individuálním posouzením, na služby, které jsou schopny tuto další psychologickou podporu poskytovat, s přihlédnutím k dostupnosti zdrojů a těchto služeb.**

- (7) Širokému okruhu obětí se zvláštními potřebami by měly být k dispozici cílené a integrované služby podpory. Mezi takové oběti mohou patřit nejen oběti sexuálního násilí, oběti genderově podmíněného násilí a oběti domácího násilí, ale také oběti obchodování s lidmi, oběti organizované trestné činnosti, oběti se zdravotním postižením, oběti vykořisťování, oběti trestných činů z nenávisti, oběti terorismu nebo oběti **trestných činů spadajících do pravomoci Mezinárodního trestního soudu** [...]. V reakci na nedostatky zjištěné v hodnocení **mohou** členské státy [...] vypracovat zvláštní protokoly nebo pokyny, kterými se bude řídit organizace činnosti služeb odborné podpory s cílem [...] **adekvátně** řešit rozmanité potřeby obětí se zvláštními potřebami. Tyto protokoly **nebo pokyny** by měly být vypracovány v koordinaci a spolupráci mezi **příslušnými zúčastněnými stranami, jako jsou ústřední orgány v souladu s vnitřní strukturou nebo rozdělením pravomoci v členských státech**, donucovací orgány, orgány pověřené stíháním, **justiční orgány** [...], orgány detenčních zařízení, a to po konzultaci se službami restorativní justice a službami podpory pro oběti.

- (8) Aby se předešlo závažným následkům viktimizace v raném věku, které mohou negativně ovlivnit [...] **celý** život obětí, je nezbytné zajistit, aby se všem dětským obětem dostalo nejvyšší možné úrovně podpory a ochrany. **Všechny příslušné orgány by měly zaujmout přístup vstřícný k dětem. Kromě toho je důležité, aby [...] většina zranitelných dětských obětí v souladu s jejich individuálními potřebami, a zejména [...] dětských obětí pohlavního zneužívání [...], využívala cílené a integrované služby podpory a ochrany, které zahrnují koordinovaný a kooperativní přístup justičních orgánů a sociálních služeb [...].** **Členské státy se vyzývají, aby tam, kde je to možné, poskytovaly tyto služby ve stejných prostorách.** [...] S cílem zajistit účinnou ochranu dětské oběti v případech, kdy se trestný čin týká nositele rodičovské zodpovědnosti [...] **způsobem, kdy dochází ke střetu zájmů mezi dětskou obětí a nositelem rodičovské zodpovědnosti,** bylo doplněno ustanovení, které zajistí, že [...] v případě **jakéhokoli úkonu vyžadujícího souhlas při vedení trestního řízení,** jako je oznámení trestného činu, lékařské nebo forenzní pohovory, zprostředkování služeb podpory nebo psychologické podpory, [...] **v souladu s vnitrostátními právními předpisy,** by tyto úkony neměly být podmíněny souhlasem nositele rodičovské zodpovědnosti, a to vždy s ohledem na nejlepší zájem dítěte.

(8a) Účast na soudním řízení může pro oběti představovat emocionálně obtížnou a náročnou zkušenost. Z tohoto důvodu by měly být všem obětem, které potřebují informace a emoční podporu v prostorách soudu, kde je vedeno trestní řízení, poskytnuty příslušné informace o organizačních aspektech soudního stadia trestního soudního řízení, jakož i emoční podpora, a to se zvláštním zaměřením na závažné trestné činy. Emoční podporu lze chápat jako empatický přístup k oběti, aby se cítily akceptovány, v bezpečí a aby se mohly svobodně vyjadřovat. Emoční podporu mohou poskytovat například zaměstnanci justičních orgánů, dobrovolníci, kteří prošli odbornou přípravou, nebo příslušné orgány vymezené členskými státy. Tato pomoc nevyžaduje poskytnutí dodatečných zařízení, ani nepřetržité poskytování služeb podpory pro oběti v těchto prostorách soudu.

- (9) [...]Všechny oběti v Unii [...] by v **souladu se** svým postavením v trestním řízení měly mít právo na **získání informací** [...] o rozhodnutích, která byla přijata během soudního řízení [...], **pokud jde o** zvláštní ochranná opatření, která mají k dispozici oběti se zvláštními potřebami ochrany. **Vnitrostátní právní předpisy mohou stanovit, aby oběti měly možnost požádat o přezkum těchto rozhodnutí přijatých v průběhu soudního řízení.** Procesní pravidla, na základě kterých mohou oběti požádat o přezkum těchto rozhodnutí přijatých během soudního řízení, by měla být stanovena vnitrostátním právem. [...]

(9a) Ochrana osobních údajů oběti může být důležitým prostředkem, jak předcházet sekundární a opakované viktimizaci, zastrašování a odvetným opatřením. Oběť může vyjadřovat možné obavy ohledně rizika, které vyplývá pro oběť nebo pro třetí osobu, že bude vystavena výhrůžkám nebo násilí, pokud by byly pachateli sděleny určité osobní kontaktní údaje, na jejichž základě příslušný orgán provede konečné posouzení. Pokud příslušné orgány určené vnitrostátními právními předpisy z moci úřední nebo na žádost oběti usoudí, že by mohlo existovat riziko, že oběť nebo třetí osoba může být vystavena výhrůžkám nebo násilí, neměly by být pachateli poskytnuty určité osobní kontaktní údaje, ledaže by nezpřístupněním informací bylo ohroženo právo na obhajobu.

- (10) Všechny oběti by se měly posuzovat včas, odpovídajícím, účinným a přiměřeným způsobem, **v souladu s vnitrostátními postupy**. Je nezbytné zajistit, aby se obětem dostalo podpory a ochrany, které odpovídají jejich individuálním potřebám. Individuální posouzení potřeb obětí v oblasti podpory a ochrany by mělo **trvat tak dlouho, jak bude nutné, v závislosti na individuálních potřebách obětí**. To znamená, že by toto posouzení mělo probíhat postupně, **některé oběti budou v kontaktu pouze s policejními orgány, zatímco jiné oběti projdou dalšími fázemi individuálního posouzení**. **Potřeba podpory a ochrany obětí se může v průběhu trestního řízení měnit**. [...] Všechny oběti by se měly posuzovat **v co možná nejranější fázi, jako je [...]** první kontakt s příslušnými orgány, **například s donucovacími orgány a orgány pověřenými stíháním**, aby se zajistilo, že nejzranitelnější oběti budou identifikovány již ve velmi raných fázích řízení. V dalších fázích by oběti, které takové rozšířené posouzení potřebují, měly být posuzovány **příslušnými orgány nebo jakoukoli jinou institucí, organizací nebo subjektem, například pracovníky služeb podpory pro oběti, a je-li to možné, psychology**. [...] **Kontakt s linkami pomoci by neměl být považován za první kontakt s příslušnými orgány**. V rámci individuálního posouzení by se rovněž mělo na **základě dostupných informací** přihlížet k situaci pachatele, který může mít za sebou násilnou minulost, může být držitelem zbraně nebo užívat drogy a jako takový představovat pro oběti vyšší riziko. Individuální posouzení potřeb obětí by mělo zahrnovat také posouzení potřeb obětí v oblasti podpory, nejen ochrany. Je třeba identifikovat oběti, které potřebují zvláštní podporu, aby byla cílená podpora, např. [...] psychologická pomoc, poskytnuta těm, kteří ji skutečně potřebují. **Členské státy mohou určit praktickou organizaci individuálního posouzení prostřednictvím jakéhokoli příslušného protokolu nebo pokynů, jak je stanoveno v této směrnici**. Členské státy by měly zajistit, aby se s veškerými osobními údaji nakládalo **v souladu s právními předpisy Unie o ochraně údajů, což může v případě potřeby vyžadovat přijetí legislativních opatření**.

(11) Díky důkladnějšímu posouzení potřeb obětí v oblasti ochrany by oběti, které potřebují fyzickou ochranu, měly mít možnost získat ji ve formě přizpůsobené jejich konkrétní situaci. Tato opatření [...] **mohou v souladu s vnitrostátními právními předpisy zahrnovat přítomnost donucovacích orgánů nebo jiných subjektů poskytujících fyzickou ochranu nebo zajišťujících [...], aby se pachatel k oběti nepřibližoval**, na základě vnitrostátních ochranných příkazů. Tato opatření mohou být trestněprávní, správní nebo občanskoprávní povahy.

(12) [...] ¹¹[...]

¹¹ [...]

- (13) Oběti nemohou účinně využívat svých práv na informace, podporu a ochranu podle svých individuálních potřeb, pokud se potýkají s vnitrostátními justičními systémy, v nichž chybí spolupráce a koordinace mezi těmi, kdo přicházejí do styku s oběťmi. Bez úzké spolupráce a koordinace mezi **příslušnými zúčastněnými stranami, jako jsou ústřední orgány v souladu s vnitřní strukturou nebo rozdělením pravomocí v členských státech, [...]** donucovací orgány, **orgány** pověřené stíháním, [...] **justiční orgány, orgány detenčních zařízení, po konzultaci se** službami restorativní justice [...] a službami podpory pro oběti, je pro oběti obtížné účinně [...] **vykonávat** svá práva podle **této** směrnice [...]. Doporučuje se, aby se této spolupráce a koordinace účastnily i další subjekty, například v oblasti zdravotnictví, školství a sociálních služeb. To platí zejména ve vztahu k dětským obětem.

- (14) Zásadní význam pro zajištění toho, aby se **například** obětem dostalo informací o jejich právech a o jejich případu a aby byly oběti náležitě posouzeny, což jim umožní získat podporu a ochranu odpovídající individuálním potřebám každé oběti, které se v čase mění, mají [...] protokoly **nebo pokyny**. Protokoly **nebo pokyny nezávazné povahy** by měly být zavedeny [...] způsobem, který nejlépe odpovídá vnitrostátním právním řádům a organizaci soudnictví v členských státech. [...] **Tyto protokoly nebo pokyny se mohou vztahovat na [...] činnosti týkající se poskytování informací obětem, usnadňovat oznamování trestných činů nejzranitelnějším obětem, včetně obětí, jež se nacházejí v detenčních zařízeních, a individuální posuzování potřeb obětí. Pokud jde o poskytování informací obětem, protokoly mohou zajistit, aby tyto informace byly jednoduché a snadno srozumitelné, poskytované včas, opakovaně, v různých formátech, včetně ústní, písemné a digitální podoby. Pokud jde o oběti, jež se nacházejí v detenčních zařízeních, protokoly mohou specifikovat přístup obětí k informacím o jejich právech, způsobech oznamování trestných činů a přístupu k podpoře a ochraně v souladu s jejich potřebami. [...] Tyto protokoly nebo pokyny [...] mohou stanovit obecné pokyny, jak komplexně řešit služby a činnosti podle této směrnice [...], aniž by se však zabývaly jednotlivými případy. V této souvislosti je důležité, aby členské státy přijaly v případě potřeby nezbytná opatření, která umožní shromažďovat a sdílet informace, včetně informací obsahujících osobní údaje obětí, mezi příslušnými orgány a službami podpory pro oběti, aby byl zajištěn přístup k informacím a odpovídající podpora a ochrana jednotlivých obětí. Vypracováním protokolů nebo pokynů by neměly být dotčeny již existující metody spolupráce a koordinace mezi příslušnými orgány a jinými osobami, které přicházejí do kontaktu s oběťmi v členských státech.**

- (14a) Informační a komunikační technologie by mohly zahrnovat například e-maily, živé chaty na internetu, videohovory a online portály s přístupem k informacím pro registrované účastníky. Členské státy mohou samy rozhodnout, které komunikační prostředky jsou nejvhodnější ve vztahu k různým ustanovením této směrnice. Informace od prvního kontaktu s příslušným orgánem mohou být poskytnuty elektronicky ve standardním formátu. Osobní způsob komunikace, včetně komunikace s příslušnými orgány a se službami podpory, by měl zůstat k dispozici, pokud si to oběti přejí. Pokud vnitrostátní systémy členských států vyžadují zvláštní metody elektronické identifikace a podpisu, měly by tyto systémy poskytovat obětem s bydlištěm v jiných členských státech rovné příležitosti k přístupu v souladu s nařízením eIDAS.
- (15) Členské státy by měly vyčlenit dostatečné lidské a finanční zdroje, aby zajistily účinné dodržování opatření stanovených v této směrnici [...]. Zvláštní pozornost by měla být věnována zřízení linek pomoci obětem, zajištění hladkého fungování služeb odborné podpory a individuálnímu posouzení potřeb obětí v oblasti ochrany a podpory, a to i v případech, kdy tyto služby poskytují nevládní organizace.

- (16) Unie a členské státy jsou smluvními stranami Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením¹² a jsou vázány povinnostmi vyplývajícími z této úmluvy v rozsahu svých pravomocí. Podle článku 13 této úmluvy jsou smluvní státy povinny zajistit osobám se zdravotním postižením účinný přístup ke spravedlnosti na rovnoprávném základě s ostatními, a proto je třeba zajistit přístupnost a přiměřené úpravy, aby oběti se zdravotním postižením mohly využívat svých práv obětí na rovnoprávném základě s ostatními. **V souladu s článkem 2 Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením se „přiměřenou úpravou“ rozumí nezbytné a odpovídající změny a úpravy, které nepředstavují nepřiměřené nebo nadměrné zatížení, a které jsou prováděny, pokud to konkrétní případ vyžaduje, s cílem zaručit osobám se zdravotním postižením uplatnění nebo užívání všech lidských práv a základních svobod na rovnoprávném základě s ostatními.** Požadavky na přístupnost stanovené v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882¹³ mohou usnadnit provádění této úmluvy a zajistit, aby práva obětí stanovená **touto** směrnicí [...] byla přístupná osobám se zdravotním postižením.
- (17) Eurojust by měl v souladu se svým mandátem podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727¹⁴ zajistit, aby žádostem týkajícím se práv obětí byla věnována náležitá pozornost.

¹² Úř. věst. L 23, 27.1.2010, s. 37.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

¹⁴ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).**

- (18) Pro zajištění úplné informovanosti o právech obětí trestných činů v Unii je nezbytné shromažďovat přesné a ucelené údaje a včas zveřejňovat shromážděné údaje a statistiky. Očekává se, že zavedení požadavku, aby členské státy každé tři roky harmonizovaným způsobem shromažďovaly údaje o uplatňování vnitrostátních postupů týkajících se obětí trestných činů a podávaly o nich zprávy Komisi, **jsou-li k dispozici na ústřední úrovni**, bude představovat významný krok k tomu, aby se zajistilo přijetí politik a strategií založených na ukazatelích. Agentura pro základní práva by měla být i nadále nápomocna Evropské komisi a členským státům při shromažďování, vypracovávání a šíření statistik o obětech trestných činů a při **oznamování údajů dostupných na ústřední úrovni, které ukazují [...]**, jak oběti využívají práv stanovených v této směrnici.
- (19) Zásada účinnosti práva Unie vyžaduje, aby členské státy zavedly odpovídající a účinnou právní ochranu v případě porušení práv, která jednotlivcům právo Unie přiznává. Na **základě Listiny základních práv Evropské unie** by měla být k dispozici účinná právní ochrana, pokud jsou práva podle **této** směrnice [...] zcela nebo zčásti porušena nebo zamítnuta.
- (19a) **Jakožto horizontální směrnice se tato směrnice nedotýká dalekosáhlejších ustanovení obsažených v jiných aktech Unie, které cílenějším způsobem řeší zvláštní potřeby konkrétních kategorií obětí, jako jsou oběti obchodování s lidmi, oběti pohlavního zneužívání a pohlavního vykořisťování dětí včetně materiálů pohlavního zneužívání dětí, oběti násilí vůči ženám a domácího násilí a oběti terorismu.**

- (20) Jelikož cílů této směrnice nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, neboť je třeba usnadnit justiční spolupráci v trestních věcech zajištěním důvěry v rovný přístup k právům obětí bez ohledu na to, kde v EU k trestnému činu došlo, ale spíše jej z důvodu rozsahu a účinků zamýšlených opatření může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.
- (21) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.

- (22) [...] V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [...] dopisem ze dne **27. října 2023** [...],[...] své přání účastnit se přijímání a používání této směrnice.[...] [...]
- (23) Evropský inspektor ochrany údajů byl konzultován v souladu s čl. 42 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725¹⁵ a předložil stanovisko dne [XX XX 2023]¹⁶,
- (24) Směrnice 2012/29/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
- PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:**

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

¹⁶ [ÚŘAD PRO PUBLIKACE: poznámka pod čarou, až bude k dispozici]

Článek 1

Směrnice 2012/29/EU se mění takto:

- 1) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Linka pomoci obětem

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření ke zřízení snadno přístupných, uživatelsky vstřícných, bezplatných a důvěrných linek pomoci obětem, které:
 - a) poskytují obětem informace uvedené v čl. 4 odst. 1;
 - b) nabízejí emoční podporu;
 - c) v případě potřeby odkazují oběti na služby odborné [...] podpory nebo specializované [...] linky pomoci.
2. Členské státy zajistí, aby linky pomoci uvedené v odstavci 1 byly poskytovány přes telefonní linku pomoci [...] **dostupnou prostřednictvím** harmonizovaného čísla EU „116 006“, **které může fungovat paralelně s již existujícími vnitrostátními linkami, a mohou tyto služby poskytovat rovněž prostřednictvím jiných bezpečných a přístupných** informačních a komunikačních technologií, včetně **online aplikací a** internetových stránek.
3. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby služby uvedené v odstavcích 1 a 2 byly dostupné v [...] **úředním jazyce nebo** jazycích [...] **členských států stanovených vnitrostátním právem. Členské státy usilují o zajištění poskytování těchto služeb v [...]** alespoň **jednom [...]** **dalším** jazyce [...], který se v daném členském státě nejvíce používá.
4. Linky pomoci mohou být zřízeny veřejnými nebo nevládními organizacemi a mohou být organizovány na profesionálním nebo dobrovolném základě.“

- 2) Vkládá se nový článek 5a, který zní:

„Článek 5a

Oznamování trestné činnosti

1. Členské státy zajistí, aby oběti mohly v **případě potřeby a kromě již existujících metod oznamování trestných činů** oznamovat trestné činy příslušným orgánům prostřednictvím snadno přístupných, uživatelsky vstřícných informačních a komunikačních technologií. Tato možnost zahrnuje i předkládání důkazů, je-li to možné. **Těmito možnostmi nejsou dotčena vnitrostátní procesní pravidla týkající se formalizace online oznamování a předkládání důkazů.**

[...]

- 2.[...] Členské státy zajistí, aby oběti mohly účinně oznamovat trestné činy spáchané v detenčních zařízeních. Mezi detenční zařízení patří věznice, vazební věznice a cely pro podezřelé a obviněné osoby **a** specializovaná detenční zařízení pro žadatele o mezinárodní ochranu a střediska pro zajištění osob před vyhoštěním[...]. [...]

Možnost účinně oznamovat trestné činy se rovněž **vztahuje** na ubytovací střediska, v nichž se nacházejí žadatelé a osoby požívající mezinárodní ochrany.

- 3.[...] **Obracejí-li se na příslušné orgány za účelem** oznamování trestných činů děti, členské státy zajistí, aby postupy oznamování byly bezpečné, **probíhaly** důvěrným způsobem v **souladu s vnitrostátními právními předpisy** a aby byly navrženy a přístupné způsobem vstřícným k dětem a aby se při nich používal jazyk odpovídající jejich věku a vyspělosti.

[...]

3) Článek 8 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy zajistí, aby oběti kontaktovaly příslušné obecné služby podpory nebo služby [...] odborné podpory, pokud z individuálního posouzení podle článku 22 vyplývá, že oběť potřebuje podporu, a oběť souhlasí s tím, aby ji služby podpory kontaktovaly, nebo pokud oběť o podporu sama požádá.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„6. **Členské státy usilují o zajištění toho**, aby služby podpory obětí [...] zůstaly v provozu i během krizí, jako jsou zdravotní krize [...] nebo jiné nouzové stavy, s **cílem řešit alespoň základní potřeby obětí**.“;

4) Článek 9 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) emoční a případně psychologickou podporu [...]. Pokud se na základě individuálního posouzení uvedeného v článku 22 prokáže zvláštní potřeba **další** psychologické podpory, **členské státy usnadní nasměrování obětí na služby schopné poskytovat dodatečnou psychologickou podporu [...], jak stanoví vnitrostátní právo, s přihlédnutím k jakémukoli příslušnému protokolu nebo pokynu uvedenému v čl. 26a odst. 1.**“;

b) v odstavci 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) cílenou a integrovanou podporu, včetně podpory a poradenství při traumatech, pro oběti se zvláštními potřebami, jako jsou oběti sexuálního násilí, oběti genderově podmíněného násilí, včetně násilí na ženách a domácího násilí, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU)¹⁷ .../... [*o potírání násilí na ženách a domácího násilí*], oběti obchodování s lidmi, na něž se vztahuje směrnice (EU) .../... Evropského parlamentu a Rady, (kterou se mění směrnice 2011/36/EU o prevenci obchodování s lidmi, boji proti němu a o ochraně obětí), oběti organizované trestné činnosti, oběti se zdravotním postižením, oběti vykořisťování, oběti trestných činů z nenávisti, oběti terorismu a oběti **trestných činů spadajících do pravomoci Mezinárodního trestního soudu [...].**“;

¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... o potírání násilí na ženách a domácího násilí (Úř. věst. ...).“

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Členské státy poskytnou v **souladu s vnitrostátními postupy uvedenými v čl. 22 odst. 1** služby ochrany a odborné podpory nezbytné k **odpovídajícímu [...]** řešení rozmanitých potřeb obětí se zvláštními potřebami, **příčemž zohlední [...]** **jakýkoli příslušný protokol [...]** **nebo pokyny [...]** uvedené v čl. 26a odst. 1 písm. c).“

5) V kapitole II se vkládá nový článek 9a, který zní:

„*Článek 9a*

Cílené a integrované služby podpory pro děti

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k tomu, aby zajistily dostupnost cílených, integrovaných a k dětem vstřícných [...] služeb **podpory** pro děti, které poskytnou podporu a ochranu přiměřenou věku, jež je nezbytná pro komplexní řešení řady potřeb dětských obětí.
2. Cílené a integrované služby podpory pro dětské oběti zajistí v **souladu s odstavcem 4** koordinovaný mechanismus založený na spolupráci více institucí, který zahrnuje následující služby:
 - a) poskytování informací **podle článku 4**;
 - b) lékařské vyšetření;
 - c) emoční a psychologická podpora;
 - d) možnost oznamování trestných činů;
 - e) individuální posouzení potřeb ochrany a podpory podle článku 22;
 - f) videozáznamy výpovědí podle čl. 24 odst. 1. písm. a).

3. **Některé nebo všechny [...] služby uvedené v odstavci 2 [...] se mohou poskytovat ve stejných prostorách.“;**
4. **Služby uvedené v odstavci [...] 2 se poskytují v souladu s individuálními potřebami obětí. Zvláštní pozornost se věnuje závažnosti újmy způsobené dětským obětím, zejména újme způsobené sexuálně motivovanými trestnými činy.**
- 6) Vkládají se nové články 10a a 10b, které znějí:

„Článek 10a

Právo na [...] **obdržení informací a emoční podporu v prostorách soudu**

Členské státy přijmou nezbytná opatření k [...] **zajištění toho, aby oběti obdržely v prostorách soudu [...] obecné informace o [...] organizačních aspektech soudního stadia trestního soudního řízení a emoční podporu [...]. Tyto informace a podpora se v případě potřeby poskytují v souladu s individuálními potřebami obětí.**

Článek 10b

Právo na [...] **informace o rozhodnutích přijatých v průběhu soudního řízení**

1. Členské státy zajistí, aby oběti byly **v souladu se svým postavením v trestním řízení vymezeném vnitrostátním právem** neprodleně informovány o rozhodnutí [...] **podle čl. 23 odst. 3** přijatém v soudním řízení [...]. Členské státy **mohou obětem poskytnout možnost požádat o přezkum rozhodnutí podle čl. 23 odst. 3. [...]**

2. **Mohou-li oběti podle čl. 23 odst. 3 požádat o přezkum rozhodnutí,[...] procesní pravidla [...] pro takové podání žádosti o přezkum stanoví vnitrostátní právo.**

[...] Rozhodnutí podle čl. 23 odst. 3 a jakékoli posouzení žádosti o přezkum takového rozhodnutí nesmí nepřiměřeně prodloužit trestní řízení.“;

[...]

7[...]) Článek 17 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) **v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem** využívat ustanovení o videokonferencích [...] za účelem usnadnění účasti obětí, které mají bydliště v zahraničí, v trestním řízení **v souladu s jejich postavením podle platných procesních pravidel.**“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. **V souladu s nařízením (EU) 2018/1727¹⁸** členské státy zajistí, aby příslušné orgány mohly požádat Eurojust o pomoc a předávat mu údaje, jež mají usnadnit spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států v přeshraničních případech.“;

8[...]) V článku 21 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy **přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby v případě, že příslušné orgány z moci úřední nebo na základě žádosti oběti usoudí, že by mohlo existovat riziko, že oběť nebo třetí osoba může být vystavena výhrůžkám nebo násilí, nebyly pachateli poskytnuty osobní údaje týkající se [...] místa bydliště oběti nebo [...] jiné rovnocenné kontaktní údaje [...], ledaže by nezpřístupněním informací bylo ohroženo právo na obhajobu.**“;

¹⁸ **Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1727 ze dne 14. listopadu 2018 o Agentuře Evropské unie pro justiční spolupráci v trestních věcech (Eurojust) a o nahrazení a zrušení rozhodnutí Rady 2002/187/SVV (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 138).**

9[...]) Článek 22 se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

„Individuální posouzení obětí s cílem zjistit potřeby zvláštní podpory a ochrany“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby u obětí bylo v **souladu s vnitrostátními postupy** včas provedeno individuální posouzení s cílem zjistit potřeby zvláštní podpory a ochrany a stanovit, zda a v jaké míře by mohly využít zvláštních opatření podle čl. 9 odst.1 písm.

c) v **souvislosti s další psychologickou podporou, článku 9a a článků 23 a 24** v důsledku své zvláštní zranitelnosti vůči sekundární a opakované viktimizaci, zastrasování a odvetě.“;

c) vkládá se nový odstavec 1a, který zní:

„1a. Individuální posouzení se zahájí [...] v **co možná nejranější fázi, jako například** při prvním kontaktu oběti s příslušnými orgány a trvá tak dlouho, jak je to nezbytné v závislosti na konkrétních potřebách každé oběti. Pokud se na základě výsledku počáteční fáze individuálního posouzení ze strany orgánů prvního kontaktu ukáže, že je třeba v posouzení pokračovat, provede se toto posouzení v **příslušných případech** v **koordinaci** [...] s institucemi a subjekty v závislosti na fázi řízení a individuálních potřebách oběti v souladu s **veškerými příslušnými** [...] protokoly [...] **nebo pokyny** uvedenými v článku 26a.“;

d) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Individuální posouzení zohlední:

- a) osobní charakteristiku oběti, včetně příslušných zkušeností s diskriminací, a to i v případě, že je založena na kombinaci několika skutečností, jako je [...] gender, věk, zdravotní postižení, náboženské vyznání nebo víra, jazyk, rasový, sociální nebo etnický původ, sexuální orientace;
- b) druh či povahu trestného činu;
- c) okolnosti trestného činu;
- d) vztah k pachateli a [...] **rizika hrozící ze strany [...]** pachatele.

3. V souvislosti s individuálním posouzením je třeba věnovat zvláštní pozornost:

- a) obětí, které v důsledku závažnosti trestného činu utrpěly značnou újmu;
- b) obětí trestného činu spáchaného z nenávisti nebo motivovaného snahou o diskriminaci, což by mohlo zejména souviset s jejich osobní charakteristikou;
- c) obětí, jejichž vztah k pachateli nebo závislost na něm je činí obzvláště zranitelnými.

V této souvislosti se řádně zohlední zejména oběti terorismu, organizované trestné činnosti, obchodování s lidmi, genderově podmíněného násilí, včetně násilí na ženách a domácího násilí, sexuálního násilí, vykořisťování nebo trestných činů z nenávisti, oběti **trestných činů spadajících do pravomoci Mezinárodního trestního soudu [...]** a oběti se zdravotním postižením. Zvláštní pozornost je třeba věnovat obětím, které spadají do více než jedné z těchto kategorií.“;

- e) vkládá se nový odstavec 3a, který zní:
- „3a. V rámci individuálního posouzení je třeba věnovat zvláštní pozornost riziku hrozícímu ze strany pachatele, [...] **jak je uvedeno v odst. 2 písm. d). Toto riziko může zahrnovat** [...] riziko násilného chování a ublížení na zdraví, použití zbraně, zapojení do skupiny organizované trestné činnosti, užívání drog nebo nadměrné konzumace alkoholu, zneužívání dětí, problémů s duševním zdravím, nebezpečného pronásledování, výhrůžek nebo nenávistných projevů.“;
- f) odstavec 4 se nahrazuje tímto:
- „4. Pro účely této směrnice se u dětských obětí předpokládá, že mají potřeby zvláštní podpory a ochrany v důsledku své zranitelnosti vůči sekundární a opakované viktimizaci, zastrasování a odvetě. Ke stanovení toho, zda a do jaké míry by mohly využívat zvláštních opatření uvedených v člancích 23 a 24, se u dětských obětí provede individuální posouzení podle odstavce 1 tohoto článku. Individuální posouzení dětských obětí se organizuje v rámci cílených a integrovaných služeb podpory uvedených v článku 9a.“;
- g) odstavec 6 se nahrazuje tímto:
- „6. Individuální posouzení se provede v úzké spolupráci s oběťmi a zohlední jejich přání, včetně toho, že si nepřejí využívat zvláštních opatření uvedených v člancích 8, 9, 9a, 23 a 24.“;
- h) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. [...] **Členské státy zajistí, aby individuální posouzení [...] bylo přezkoumáno podle individuálních potřeb oběti [...]** s cílem zajistit, aby se podpůrná a ochranná opatření týkala měnících se [...] **individuálních potřeb oběti [...]**. Pokud se prvky, na nichž se zakládá individuální posouzení, značně změnily, členské státy zajistí jeho aktualizaci během trestního řízení.“

10) V článku 23 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aniž jsou dotčena práva na obhajobu a v souladu s pravidly pro soudní rozhodování, členské státy zajistí, aby oběti s potřebami zvláštní ochrany, které využijí zvláštních opatření stanovených v důsledku individuálního posouzení podle čl. 22 odst. 1, mohly využít zvláštních opatření stanovených v odstavcích 2, 3 a 4 tohoto článku. Zvláštní opatření předpokládané na základě individuálního posouzení nemusí být poskytnuto, brání-li tomu provozní nebo praktická omezení nebo [...] je-li naléhavě třeba oběť vyslechnout a bez jejího vyslechnutí by mohlo dojít k újmě oběti či jiné osoby nebo k narušení průběhu řízení.“

11) V čl. 23 odst. 2 se písmeno d) nahrazuje tímto:

„d) všechny výsledky obětí sexuálního násilí, násilí na základě pohlaví, včetně obětí násilí na ženách a domácího násilí, na které se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... ¹⁹[o potírání násilí na ženách a domácího násilí], jsou prováděny před osobou stejného [...] pohlaví, jako je oběť, pokud si to oběť přeje a nenaruší-li to průběh trestního řízení, s výjimkou případů, kdy jsou prováděny před státním zástupcem nebo soudcem.“;

¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) .../... o potírání násilí na ženách a domácího násilí (Úř. věst. ...).

12) V článku 23 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. [...] Během trestního řízení jsou obětem s potřebami zvláštní ochrany zjištěnými v souladu s čl. 22 odst. 1 k dispozici **opatření k zajištění fyzické ochrany obětí. Tato opatření mohou zahrnovat:**

- a) nepřetržitou nebo dočasnou přítomnost donucovacích orgánů **nebo jiných subjektů poskytujících fyzickou ochranu v souladu s vnitrostátním právem;**
- b) příkazy k vykázaní, omezující nebo ochranné příkazy s cílem poskytnout obětem ochranu proti jakýmkoli násilným činům **v souladu s vnitrostátním právem [...].“;**

13) V článku 24 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Pokud je do trestného činu zapojen nositel rodičovské zodpovědnosti [...] **způsobem, kdy dochází ke střetu zájmů** mezi dětskou obětí a nositelem rodičovské zodpovědnosti, členské státy zohlední nejlepší zájem dítěte a zajistí, aby jakýkoli úkon vyžadující souhlas, **v souladu s vnitrostátním právem,** nebyl podmíněn souhlasem nositele rodičovské zodpovědnosti.“;

14) V kapitole 5 se vkládají nové články, které znějí:

Protokoly **nebo pokyny** prostřednictvím [...] koordinace a spolupráce v **členských státech**

1. Členské státy vypracují a zavedou zvláštní **nezávazné protokoly nebo pokyny** o organizaci služeb a činností podle této směrnice příslušnými orgány a dalšími osobami, které přicházejí do styku s oběťmi. Tyto protokoly **nebo pokyny** jsou vypracovány v koordinaci a spolupráci mezi **příslušnými zúčastněnými stranami, jako jsou ústřední orgány v souladu s vnitřní strukturou nebo rozdělením pravomoci v členských státech**, donucovací orgány, orgány pověřené stíháním, [...] **justiční orgány**, orgány detenčních zařízení, **po konzultaci se** službami restorativní justice a službami podpory pro oběti s **cílem reagovat na individuální potřeby obětí**. Členské státy se vyzývají, aby prostřednictvím [...] zvláštních protokolů **nebo pokynů** [...] **minimálně** zajistily, že:

- a) obětem budou poskytovány informace, které jsou přizpůsobeny jejich měnícím se individuálním potřebám; [...]
- b) oběti, které se nacházejí v detenčních **zařízeních nebo ubytovacích zařízeních, kde se nacházejí žadatelé a osoby požívající mezinárodní ochrany, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 3**[...],

[...] mohou využívat usnadněné oznamování trestných činů;

[...]

- c) individuální posouzení potřeb obětí v oblasti podpory a ochrany podle článku 22 a poskytování podpůrných služeb obětem se zvláštními potřebami zohledňuje individuální potřeby obětí v různých fázích trestního řízení;
- d) **je poskytována ochrana a specializované služby podpory nezbytné pro odpovídající řešení rozmanitých potřeb obětí se zvláštními potřebami v souladu s čl. 9 odst. 4.**
2. Členské státy zajistí, aby protokoly **nebo pokyny** uvedené v odstavci 1 byly [...] v **případě potřeby** přezkoumány, aby byla zajištěna jejich účinnost, **například v případě významných změn vnitrostátního práva** [...].
- [...]

Článek 26b

Využívání [...] informačních a komunikačních technologií

1. Členské státy zajistí, aby oběti trestných činů mohly uplatňovat svá práva stanovená v článku 3a, čl. 4 odst. 1, čl. 5 odst. 1, čl. 5a odst. **1 a 4**, čl. 6 odst. 1, 2, 4, 5 a 6 [...], **jakož i v článku 10b, pokud jde o informování obětí o rozhodnutích přijatých v soudním řízení [...], za použití [...] informačních a komunikačních technologií, jsou-li k dispozici.**
2. Obětem trestných činů se nesmí bránit v **případném** přístupu **ke službám poskytovaným** vnitrostátními systémy nabízejícími **informační a komunikační technologie** [...] uvedené v odstavci 1 ani v jejich jiném využívání z důvodu, že mají bydliště v jiném členském státě.

3. Pokud vnitrostátní systémy nabízející **informační a komunikační technologie** [...] vyžadují používání elektronické identifikace, podpisů a pečeti, umožní členské státy používání oznámených systémů elektronické identifikace, kvalifikovaných elektronických podpisů a kvalifikovaných elektronických pečeti jakéhokoli jiného členského státu, jak je stanoveno v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014²⁰.

Článek 26c

Práva obětí se zdravotním postižením

1. Členské státy zajistí, aby oběti se zdravotním postižením mohly využívat **informační a komunikační technologie** [...] uvedené v článku 26b této směrnice na rovnoprávném základě s ostatními, a to splněním požadavků na přístupnost stanovených v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882²¹.
2. Členské státy zajistí, aby oběti se zdravotním postižením měly na rovnoprávném základě s ostatními přístup k jakémukoli postupu, jakož i ke službám podpory a ochranným opatřením, na něž se vztahuje tato směrnice, v souladu s požadavky na přístupnost stanovenými v příloze I směrnice (EU) 2019/882.

Členské státy zajistí, aby obětem se zdravotním postižením byla na jejich žádost poskytnuta přiměřená opatření.

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 910/2014 ze dne 23. července 2014 o elektronické identifikaci a službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce na vnitřním trhu a o zrušení směrnice 1999/93/ES (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 73).

²¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/882 ze dne 17. dubna 2019 o požadavcích na přístupnost u výrobků a služeb (Úř. věst. L 151, 7.6.2019, s. 70).

Článek 26d

[...]

„Článek 27a

[...]

[...]

15[...]) Článek 28 se nahrazuje tímto:

„Článek 28

Poskytování údajů a statistik

1. Každý z členských států přijme nezbytná opatření k vytvoření systému pro shromažďování, vypracovávání a šíření statistik o obětech trestných činů. Statistiky zahrnují údaje, **jsou-li k dispozici na ústřední úrovni**, relevantní pro uplatňování vnitrostátních postupů týkajících se obětí trestných činů, [...] **které mohou zahrnovat** počet a druh oznámených trestných činů a počet, věk a pohlaví obětí [...]. Obsahují rovněž [...] **údaje dostupné na ústřední úrovni, které ukazují**, jakým způsobem oběti využily práv stanovených v této směrnici. **Pro účely statistik uvedených v tomto ustanovení mohou členské státy používat údaje shromážděné na základě příslušných nástrojů Unie.**

2. Členské státy **usilují o** shromažďování statistik uvedených v tomto článku na základě společného členění vypracovaného ve spolupráci s Komisí (Eurostatem). Tyto údaje předávají Komisi (Eurostatu) každé tři roky. Předávané údaje nesmí obsahovat osobní údaje.
3. Agentura Evropské unie pro základní práva podporuje členské státy a Komisi při shromažďování, vypracovávání a šíření **dostupných** statistik o obětech trestných činů a při poskytování **dostupných údajů o tom** [...], jak oběti využívají práv stanovených v této směrnici.
4. Komise (Eurostat) podporuje členské státy při shromažďování údajů uvedených v odstavci 1, mimo jiné stanovením společných norem. [...]
5. Členské státy zpřístupňují shromážděné statistiky veřejnosti. Tyto statistiky neobsahují osobní údaje.“;

[...]

16[...]) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Podávání zpráv Komisi a přezkum

Do [šesti let od přijetí] předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice. Zpráva zhodnotí, do jaké míry členské státy přijaly opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí, včetně technického provedení.

Ke zprávě se v případě potřeby přiloží legislativní návrh.“.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí [*do dvou let od jejího vstupu v platnost*], s výjimkou ustanovení nezbytných pro dosažení souladu s článkem 26b, která budou přijata a zveřejněna [*do čtyř let od jejího vstupu v platnost*]. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních opatření vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

předseda/předsedkyně

Za Radu

předseda/předsedkyně